

[Stærmose.]

Det, der lyder til os i disse Udtalelser, og ogsaa de Nyheder, der kommer til os om de Foranstaltninger, der allerede er truffet, er af en saa alvorlig Art, at enhver Tale om en imperialistisk Offensiv og om en overeksponeret Nationalisme maa holde op som værende ganske virkelighedsfjern. Det maa fastholdes, at vi er inde i en ny Situation, hvor vi, der skal varetage den danske Stats Interesser, er trængt ganske klart i Defensiven, og vi staar over for en Virkeliggørelse af de Trusler, som vi med bange Anelser har set i Udvikling i Sydslesvig.

Der er kommet Oplysninger frem om den nye Overpræsident, Dr. Steltzers Programklæring af 29. November. Denne Programklæring fandt Sted ved et Møde, hvor ogsaa Lederen af den britiske Militærregering, Brigadier P. G. Henderson, var til Stede, og hvor han udtalte sin Godkendelse af de Synspunkter, som Dr. Steltzer fremførte, og som ganske kort gik ud paa, at man for det første dannede en slesvig-holstensk Selvforvaltning, og for det andet saa frem til en snarlig Dannelse af en slesvig-holstensk Regering. Det er de to Punkter, som det i forfatningsmæssig Henseende har en særlig Interesse at gøre opmærksom paa. Der var endvidere Udtalelser om den aandelige Holdning, som man vilde prøve at rejse inden for disse forfatningsmæssige Rammer.

Det er ganske klart for enhver med nogen Indsigt i slesvig-holstensk Historie og slesvig-holstenske Tilstande, at det er Slesvig-Holstenismen, man i første Omgang vil prøve paa at faa indført som en folkelig Bevægelse og som det folkelige Indhold af disse Forfatningsrammer. Det er udtalt, at den slesvig-holstenske Befolkning ved Skæbnen har faaet tildelt et ved geografiske Forhold afgrænset Omraade. Ideen om det slesvig-holstenske Folk er her tydeligt udtrykt. De Synspunkter baade paa det forfatningsmæssige og paa det aandelige, som her er kommet til Udtryk, findes gengivet i det sidst ankomne Nummer af „Kieler Kurier“, det officielle Organ for Administrationen i Kiel, et Blad, som naturligvis udgaar under Censur og med Godkendelse af de britiske Militærmyndigheder. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere ganske kort, hvad der staar i Slutningen af Beretningen om Dr. Steltzers Programmøde i „Kieler Kurier“:

„I Tilslutning til Overpræsidentens Redegørelse tog Kommandanten for den britiske Militærregering, Brigadier P. G.

Henderson, Ordet og fremsatte nogle principielle Udtalelser

Henderson, som havde fulgt Overpræsidentens Fremstilling med den største Opmærksomhed, sluttede med at udtale sin Forstaaelse af Slesvig-Holstens nuværende Opgave.“

Der kommer Meddelelser fra Sydslesvig om forskellige Dispositioner, som maa virke meget foruroligende paa os alle. Vi kender disse Meddelelser, der er kommet om, at Kiels Universitet skal flyttes til Flensborg. Det forlyder, at Universitetet skal huses i den tidligere Marinestation Mørvigs Bygninger.

Vi kender ogsaa alle Meddelelserne om, at der skal finde en fast Bosættelse og en ny Tilflytning til Flensborg Sted af saa mange Mennesker, at Flensborgs Folketal vil blive 3- eller 4-doblet. Der er netop i Dag kommet Pressemessages om, at man har foretaget en Undersøgelse af, hvor mange af de østpreussiske Flygtninge der vilde hjem til den nuværende russiske Zone. Disse østpreussiske Flygtninge skulde melde sig til Hjemtransport inden en vis Frist. Det har nu vist sig for Flensborg Bys Vedkommende, at af de 63 000 Flygtninge, som opholder sig der, Østpreussere og andre, har kun 1 541 meldt sig til Hjemtransport, altsaa et Tal, der svarer til godt 2 pCt. af samtlige, og i Flensborg Landkreds, hvor der opholder sig 45 000 Flygtninge, har kun knapt 900 meldt sig. Det vil altsaa sige, at for Flensborg By og for Flensborg Landkreds' Vedkommende har kun ca. 2 pCt. af Flygtningene meldt sig til en Tilbagevenden til deres Hjemstavn i den russisk-besatte Del af Tyskland.

De Programudtalelser, som nu er bekendt for os, de Kendsgerninger, som vi her staar over for, gør, at det vil være tilraadeligt for os at suspendere al Uenighed om Sydslesvigs fremtidige statsretlige Stilling, ja, det kan efter min Opfattelse kun virke tilslørende paa det, der er det øjeblikkelige Problem, hvis denne Principdiskussion overhovedet fortsættes. Det, der er det vigtigste, er, at der bliver grebet ind fra dansk Side over for det, der nu er i Udvikling. Det forekommer os at være ganske urimeligt, at den danske Stat skal finde sig i at faa forøget den tyske Befolkning med Elementer, der er fremmede for Egnen umiddelbart Syd for vor nuværende Statsgrænse, saa at vi i Fremtiden stadig væk maa frygte, ja, rent ud forudse, at der kommer en Aktivitet, som ikke lader de nordfor liggende danske Omraader i Fred i det lange Løb. Det er ganske menings-